

на актьоръ и пѣвецъ, му бѣше нужна любовъта на тѣлпата, той искаше да я привлѣче на своя страна противъ сената и патрициитѣ и, най-сетнѣ, слѣдъ пожара той съ всички сили се стараеше да я умилостиви и да ѝ обърне гнѣва противъ християнитѣ. Той разбра, най-сетнѣ, че да се противи повече би било неблагоприятно. Вълнението, което избухна въ цирка, можеше да обземе цѣлия градъ и да има безчислени послѣдствия.

Той още единъ пѣтъ погледна Сублия Флавия, центуриона Сцевина, роднина на сенатора, войницитѣ и, като видѣ настрѣхнѣлитѣ имъ косми, развълнуванитѣ имъ лица и наведенитѣ имъ очи, даде знакъ за прошка.

Гръмъ отъ ржкоплѣскания потресе цѣлото здание. Народътъ бѣше увѣренъ въ помилването на осѣденитѣ, отъ тая минута тѣ бѣхъ подъ неговата защита и дори цезарь не би се осмѣлилъ още да ги прѣслѣдва.

IV.

Четворица витински роби внимателно носѣха Лигия въ кѣлпата на Петрония; Виниций и Урсъ вървѣхъ съ нея за да я прѣдадѣтъ колкото може по-скоро въ ржцѣтъ на грѣцкия лѣкаръ. Тѣ вървѣхъ мѣлчаливи, защото се боехъ да говорѣтъ слѣдъ всичкитѣ събития прѣзъ този день. Виниций още бѣше въ полусъзнателно състояние. Той си повтаряше мислено, че Лигия е спасена, че не я заплашва ни затворъ, ни смъртъ въ цирка, че нещастията имъ се свършихъ единъ пѣтъ за всѣкога и че той я зема, за да се не раздѣли вече никога съ нея. И му се струваше, че това е повече начало на пѣкакъвъ новъ животъ, отколкото дѣйствителностъ. Отъ врѣме на врѣме той се навеждаше надъ носилкитѣ, за да погледа това скѣпо лице, което подъ освѣтлението на луната изглеждаше спящо. и мислено си казваше: „Това е тя! Христосъ я спаси!“ Той тоже си припомняше, че въ сполариума, когато двамата съ Урса взехъ Лигия, дойде единъ непознатъ лѣкаръ и го увѣри, че дѣвойката е жива и ще живѣе. При тая мисль радостъ задушаваше гърдитѣ му и той се опираше на ржцѣтъ на Урса, за да се подкрѣпи. А Урсъ гледаше поспаното съ звѣзди небе и се молѣше.

Тѣ вървѣхъ бърже по срѣдата на улицитѣ, на които скоропостроенитѣ бѣли къщи блѣсехъ при лунната свѣтлина. Градътъ бѣше пустъ. Тукъ-тамъ купчини хора, напичени съ брашлянъ, пѣхъ и танцувахъ прѣдъ портицитѣ подъ звуковетѣ на флейти, като се ползувахъ отъ чудната нощъ и пра-